

W. AMAD:US MOZART

250 anys del seu naixement

Wolfgang Amadeus Mozart quan tenia 10 anys.

Wolfgang Amadeus Mozart era un compositor austríac nascut a Salzburg el 27 de gener de 1756.

Els seus pares, Anna Maria i Leopold, li van posar un nom ben sonor: Johannes Chrisostomus Wolfgangus Teophilus, però aviat l'anomenarien Wolferl. A més, el nom de Teophilus el van traduir per la forma llatina Amadeus.

A la vora del bressol del petit Wolfgang Amadeus hi havia una nena de quatre anys que no es volia perdre les primeres mirades del nadó: era la seva germana Maria Anna, a qui tots anomenaven Nannerl.

Els seus dots musicals prodigiosos foren aviat observats pel seu pare, Leopold, que decidí d'educar-lo a ell i a la seva germana

Nannerl des de ben petits; van aprendre a llegir música abans que a llegir lletres.

Cada una de les activitats que feia la família Mozart anava acompanyada de música: cançons per anar a dormir, per parar taula, per caminar pel carrer...

Wolfgang Amadeus Mozart

Anna Maria Mozart, la mare de Wolfgang Amadeus Mozart.

La seva germana Nannerl era molt llesta i tenia una intuïció musical increïble, així que a Wolfgang no li va quedar més remei que espavilar-se per poder-se posar a l'alçada de Nannerl: als tres anys tocava el clavicèmbal per la imitació de la seva germana; als quatre s'iniciava amb el violí i als cinc escrivia les primeres partitures.

Wolfgang i Nannerl s'ho passaven molt bé junts: mentre ella cantava, Wolfgang l'acompanyava amb el clave, o tocaven tots dos el piano a quatre mans, o bé feien un duet de violí i viola.

Wolfgang Amadeus i Nannerl van ser els nens músics més coneguts d'Europa. El seu pare, Leopold, va comprar una tartana de cavalls i els

va portar d'una ciutat a l'altra per mostrar el seu art musical. El primer viatge va començar quan Wolfgang tenia 7 anys i mig, i es va acabar quan faltaven dos mesos per complir els 11 anys.

Com que Wolfgang i Nannerl mai no van anar a escola, dalt de la tartana Leopold els ensenyava a llegir i escriure, els ensenyava alemany, francès, anglès i italià, els ensenyava a sumar i restar i, naturalment, els ensenyava música. Aquell carro amb el que van fer tants quilòmetres era com una escola ambulat! Quan arribaven a una ciutat, el pare els presentava davant els nobles i organitzava algunes audicions privades. Si els nens rebien encàrrecs, com a intèrprets o com a compositors, es quedaven uns dies més a la ciutat i després seguien el viatge.

Mozart amb el seu pare Leopold i la seva germana Nannerl

Amb sis anys ja havia tocat davant de l'Emperador d'Àustria. Com que l'Emperador no es podia creure que un nen tan petit toqués tan bé, el va fer tocar amb el teclat tapat i Mozart se'n va sortir sense cap problema. Al mateix temps que demostrava una extraordinària capacitat per a la improvisació i la lectura de partitures.

De tornada cap a Salzburg el carro va bolcar i Leopold es va fer mal, així que van haver de quedar-se unes setmanes a Bolonya. Malgrat que només tenia 14 anys, Wolfgang va fer l'examen d'ingrés a l'Acadèmia Filharmònica de Bolonya.

En aquesta selecta acadèmia musical només admetien membres de més de 20 anys, però davant de la perfecció i la rapidesa amb què va fer l'examen, el van nomenar Mestre de l'Acadèmia.

Al llarg d'aquest viatge per Itàlia Wolfgang no va parar d'escriure cartes a la seva mare i a la seva germana. En aquestes cartes els explica tot el que va passant i els fa moltes bromes i els explica acudits.

El primer violí de Wolfgang Amadeus Mozart

Després dels viatges i dels primers encàrrecs com a compositor, Mozart va establir-se a casa seva, a Salzburg, des d'on feia petits viatges per estrenar les obres que li encarregaven.

El 1777 Mozart marxà cap a Munic amb la seva mare. A l'edat de vint-i-un anys Mozart cercava per les corts europees un lloc més ben remunerat i més satisfactori que el que tenia a Salzburg sota les ordres de l'arquebisbe Colloredo, però els seus desigs no es compliren. Arribà a Mannheim, capital musical d'Europa per aquella època, amb la idea d'aconseguir un lloc a la seva orquestra, i allà s'enamorà d'una jove cantant, Aloysia Weber.

Al seu pare però, no li feia molta gràcia i li va dir que se n'oblidés dels amors i que marxés cap a París a treballar; l'acompanyà la seva mare. A les poques setmanes d'instal·lar-se a la capital francesa, la seva mare va morir i Amadeus, trist per la gran pèrdua i decebut pel poc èxit que havia tingut la seva música a París, va tornar cap a Salzburg.

L'any 1781, Mozart trenca les seves relacions laborals amb el príncep-arquebisbe de Salzburg i decideix traslladar-se definitivament a Viena. Aquest mateix any es casa amb Constanze Weber, germana petita d'Aloysia; junts van viure sovint perseguits pels deutes fins a la mort de Mozart.

Durant aquesta època coneix a Franz Joseph Haydn, anomenat "el pare de la simfonia" a qui li dedicà sis quartets (1782-85). Mozart va aconseguir tenir un públic molt fidel que anava a tots els concerts que ell feia

L'any 1786 va estrenar una òpera titulada *Les noces de Fígaro* (1786), també *Don Giovanni* (1787) i *Così fan tutte* (1790). L'emperador Josep II concedí el càrrec de Músic de Cambra a Mozart, però reduí el salari, fet que impedí que sortís del cercle viciós dels deutes.

Els darrers anys Mozart escriví les seves últimes òperes, *Die Zauberflöte* (La flauta màgica) i *La Clemenza di Tito*, (1791). Mozart no es trobava gaire bé, tenia molta tos i li feien mal els ossos. Tot i així, va rebre un encàrrec una mica estrany: un home li va demanar que escrivís una missa de difunts, un *Rèquiem*.

Precisament mentre treballava en *La flauta màgica* també li van encarregar *La Clemenza di Tito*.

La seva malaltia s'havia anat agreujant i, amb el ritme de treball que havia portat els darrers mesos, encara es trobava pitjor. El cas és que Mozart va morir el dia 5 de desembre de 1791 quan li faltaven poques setmanes per complir els trenta-sis anys, i poques pàgines per acabar el *Rèquiem*. Va ser acabada per un alumne seu i així Constanze va poder cobrar els diners que faltaven de l'encàrrec.

Mozart escrivint la seva última obra, el *Rèquiem*

Mozart durant la seva estada a Salzburg

A l'enterrament de Mozart no hi va anar gaire gent perquè ja no era un compositor tan famós com ho havia estat deu anys abans. A mida que van anar passant els anys, les seves obres van tornar a ser molt populars, **essent avui considerat com un dels més grans compositors de tots els temps.**

Document basat en :

- www.webpersonal.net/mozart
- www.edu365.com/primaria/muds/musica/mozart
- Club Súper3. "W.A.Mozart i la flauta màgica. Els compositors Supermúsics". Ed. CMdeMC

